

Čís. 10350.

Má-li valná hromada stavebního družstva podle stanov právo, schvalovati pravidla, podle nichž mají býti pronajímány byty nebo prodávány domky, nemůže jí býti ani zabráněno, by, pokud taková všeobecná pravidla nejsou stanovena, nerozhodovala v každém jednotlivém případě volně a samostatně, podle kterých zásad má býti postupováno.

(Rozh. ze dne 24. listopadu 1930, Rv II 817/29).

Žalobce Alois K. byl členem žalovaného stavebního družstva. Družstevní dům čpop. 1347 byl přidělen M-ovi do čekatelství. Žádosti M-a o záměnu dosavadního domku za uprázdněný domek po čekateli H-ovi čpop. 1338 představenstvo družstva vyhovělo. Dozorčí rada se usnesla, že se záměna schvaluje a že se dosavadní domek čp. 1347 M-ovi odnímá a přidělí některému ze žadatelů. Valná hromada družstva toto usnesení schválila. Žalobce činil si též nárok na uprázdněný domek po H-ovi a domáhal se žalobou, o niž tu jde, na žalovaném družstvu, by bylo uznáno právem, že usnesení valné hromady žalovaného družstva ze dne 19. května 1929, jímž byl dům čp. 1338 uvolněný po čekateli H-ovi přidělen do čekatelství M-ovi, se zrušuje a že žalované družstvo jest povinno přidělit dům žalobci do čekatelství k budoucímu prodeji do vlastnictví s příslušenstvím a ve stavu, v němž byl dne 11. května 1929, při čemž se žalobce nabídl splnit všechny podmínky čekatelství a koupě domu, jak je určují stanovy a povinnosti člena družstva. **P r o c e s n í s o u d** p r v é s t o l i c e žalobu zamítl. **D ů v o d y :** Pro posouzení otázky, zda žalobce má nárok na přiděl domku do vlastnictví, jsou směřodlatné stanovy. § 19 odst. b.) stanov zní: Členové mají právo žádati, by jim podle pravidel schválených valnou hromadou v mezích těchto stanov byl pronajat byt, po případě, by jim byl prodán vlastní dům. Těchto pravidel dosud není. Třeba tedy posouditi otázku, zda člen může žádati pronajmutí bytu anebo prodej domku jen podle stanov. V úvahu přicházejí §§ 21 a 22, podle nichž téměř členu nesmí býti pronajat více než jeden byt a téže osobě nesmí se prodati více než jeden vlastní dům. Tyto paragrafy jasně nařizují, že nikdo nesmí míti současně dva anebo více bytů najmutých od družstva a že nesmí býti současně majitelem více než jednoho družstevního domu. Citované paragrafy však nevylučují možnost záměny pronajatého bytu nebo prodaného domu za jiný byt v družstevním domě pokud se týče za jiný družstevní dům. Neboť v těchto případech nemá a neměl člen nikdy více než jeden byt pokud se týče jeden dům. Přidělením domu H-ova M-ovi do čekatelství nebyly proto stanovy porušeny, poněvadž se zároveň vzdal práva čekatelského na dům pop. č. 1347. M. se stal čekatelem domu H-ova již usnesením představenstva ze dne 6. prosince 1928, nikoliv teprv usnesením valné hromady ze dne 19. května 1929. Podle § 15 odst. 10 stanov jest vyhrazeno valné hromadě usnášeti se o prodeji domu. Tu však nejde o prodej domku, nýbrž o přiděl do čekatelství, o čemž se valná hromada vůbec nemusela

usnáseti. Výrok soudu, že usnesení valné hromady jest neplatné, neměl by proto pro žalobce významu a nemohl by žalobce žádati, by dům H-ův byl odebrán M-ovi a přidělen jemu. Zůstalo by v platnosti, kdyby se zrušilo usnesení valné hromady, usnesení představenstva, které jest oprávněno k rozhodnutí v této věci. Žalobce sdělil přípisem ze dne 19. srpna 1929 družstvu, že se přihlašuje ke koupi rodinného domku, a by o příležitosti ke koupi byl včas vyrozuměn. Představenstvo mohlo dne 6. prosince 1928, když přidělilo H-ův domek M-ovi, přihlížeti k žalobcově žádosti a jemu dům tento přidělit do čekatelství. Ze stanov však nevyplývá, že představenstvo bylo povinno to učiniti a žalobci dům přidělit. Neboť ve stanovách není, že v tom případě, když se střetnou nároky dvou členů, má přednost ten, kdo jest delší dobu členem družstva a strádá ve špatném bytě, před členem, který již ukládal s ohledem k zamýšlené koupi domku značné částky u družstva. V takových případech může představenstvo rozhodnouti podle volného uvážení a přidělit domek onomu členovi, ohledně něhož má za to, že přiděl domku více zasloužil. O d v o l a c í s o u d napadený rozsudek potvrdil. D ů v o d y: Žalobce napadá právní názor prvního soudu co do výkladu družstevních stanov, že ze stanov nevyplývá, že představenstvo bylo povinno žalobci dům přidělit, naopak že může podle volného uvážení přidělit domek tomu členovi, o němž má za to, že si přiděl více zaslouží. Odvolatel zdůrazňuje, že při přidělu domku H-ova M-ovi byla porušena žalobcova členská práva zaručená stanovami. Když opomenulo představenstvo vypracovati a valnou hromadou dáti schváliti pravidla podle § 19 b) a § 15 čís. 11 stanov, nelze z toho ani pro představenstvo ani pro valnou hromadu vyvozovati právo, by přidělovali domky k prodeji podle volného uvážení, po případě podle libovůle, nýbrž lze rozhodovati správně jen podle členského pořadí, podle trvání členství a podle pořadí žádostí. Avšak odvolatelovy vývody nejsou s to, by vyvrátily správné odůvodnění napadeného rozsudku. Odvolateli se nepodařilo prokázati, že se představenstvo (valná hromada) při rozhodování o přidělu domku dříve H-ova provinila proti stanovám anebo porušila členská práva žalobcova zaručená stanovami. Právě proto, že pro přiděl bytů a domků čekatelských nebyla ujednána a schválena určitá pravidla, není představenstvo ani valná hromada ničím mimo splnění všeobecných předpokladů stanov (členství, čekatelství na byt nebo na vlastnictví domku atd.) vázána a může rozhodovati mezi soutěžiteli podle volného uvážení všech okolností, po případě i podle zásluh člena, jak se v tomto případě stalo, aniž lze mluvit o porušení stanov. Pořad členství, pořad žádostí mohl by se pokládati jen tehdy za závazný a rozhodující, kdyby zamýšlenými pravidly a, když jich není anebo dokud jich není, stanovami samými výslovně to bylo nařízeno. Žalobce nemá pro sebe ani předpis stanov ani usnesení představenstva nebo valné hromady a nemůže tedy při rozhodnutí podle volného uvážení mluvit o porušení členských práv zaručených stanovami. Neprokázal nijak, že mu bylo stanovami nebo platným usnesením družstva zaručeno, že dostane do čekatelství a do vlastnictví dům právě H-ův. Rovněž nelze ze stanov vyčísti, že se čekatel

vlastnictví určitého domku nemůže tohoto čekatelství vzdáti a býti přijat za čkatele vlastnictví domku jiného, jak v souzeném případě se stalo u M-a. Ani odvolací soud nemá za oprávněnou žalobní žádost o zrušení usnesení valné hromady o přidělu domku do čekatelství k budoucímu prodeji M-ovi. Tím méně se pokládá za příslušna, by uložil žalovanému družstvu, že jest povinno přidělití domek ten žalobci.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Žalovaným vytýkaná vada dovolacího spisu, že neoznačuje dovolací soud (§§ 506, 75 c. ř. s.), není podstatná, jelikož nemohou vzniknouti pochybnosti, že dovolacím soudem jest tento nejvyšší soud. Avšak dovolání, opřené jen o dovolací důvod právní mylnosti (§ 503 čís. 4 c. ř. s.), není věcně odůvodněno. Rozvláčné vývody dovolacího spisu nepřinášejí do věci nové světlo a nikterak nevyvracejí stručné, avšak výstižné důvody napadeného rozsudku. Marně se snaží doličiti a podle obsahu stanov a podle sběhu věci ani doličiti nemohou, že žalované družstvo napadeným usnesením valné hromady porušilo platné předpisy stanov a žalobce zkrátilo v právech, jemu zákonem anebo stanovami zaručených. Má-li valná hromada, jak lze usuzovati z ustanovení § 19 písm. b) stanov, právo schvalovati pravidla, podle nichž mají býti pronajímány byty neb prodávány domky, nemůže jí býti ani zabráněno, by, pokud taková všeobecná pravidla nejsou stanovena, rozhodovala v každém jednotlivém případě zcela volně a samostatně, podle kterých zásad v příčině té má býti postupováno. Tak se stalo v souzeném případě, ana, jak jest nesporné, všeobecná pravidla dosud nebyla stanovena. O zkrácení žalobce v jeho soukromoprávních, z družstevního členství plynoucích nárocích nemůže býti řeči, nanejvýš, an žalobce ani netvrdí, že, kdyby valná hromada nebyla sporný dům přikázala jeho nynějšímu držiteli, by jej byla musila přidělití právě jemu, žalobci.

Čís. 10351.

Podán-li rekurs písemně bez podpisu advokáta, proto podle § 85 c. ř. s. vrácen k připojení podpisu advokáta, nelze po uplynutí původní rekursní lhůty podati rekurs do protokolu.

(Rozh. ze dne 25. listopadu 1930, R I 795/30).

Rekursní soud odmítl v exekučním řízení rekurs dlužníka.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs (správně rekurs) dlužníka.

Důvody:

Napadené odmítací usnesení rekursního soudu bylo povinnému doručeno dne 12. srpna 1930. Protože jde o řízení exekuční, na něž nemají